

BORSSZEM JANKÓ

PRÁGA.

Venczelicsek. No látod, magyar Misko! Hozánk is elgyün král egy hétre, nekünk is lesz národni kormány, mink is fogunk családi vasut ipitenyi, házba marakodnyi, kívül nyalakodnyi, pártokra szítszakadnyi, disputálnyi, dueldálnyi és deficiztet csinálnyi. A »szláva!« anyit fogja írnyi mint az »iljen!« Halod, látod? Oda nízil! ...

Magyar Miska. Oda se nézek én annak!

A prágai vigság.

EGY a magyar király Prága városába,
Osztrák császár ottan soha sincs magába;
Jó csehek ő benne új cseh királyt várnak.
Innen van: oly nagyon kedvibe hogy járnak.

Nagy öröm, nagy pompa, nagy fény, nagy önértet,
Hej! mert magyart nem lát királyi kíséret!
A magyar csak nézi, messziről hallgatja,
Agyában a multat s a jövőt forgatja.

Mint egy csillagos ég, Lajos ott beméne;
Urai, szolgálai, sok hintaja, méne.
Álommal ez a fény, e pompa határos,
Csupa nyitott szem, száj lett az egész város.

Mérföldnyire immár a harangok zúgtak,
Lobogó zászlóktól lombosak az utak,
A prágai érsek szót-szólva fogadja,
A város, a céhek, a helyőrség nagyja.

Hát még mikor város kapuit elállták,
Hol az őrállókat mind fekvé találták,
És nagy riadásra, hogy Prága felébredt,
Bősz harezi kiáltás verte föl a népet.

S futott az űrült nép egy-ingben ijedten
(Nem ember a cseh amikor öltözetlen),
S hittel bizonyítják szavuk igazságát:
»Azt mondják, bevették a magyarok Prágát« . . .

Biz ez így volt hajdan, és pedig nem egyszer,
Jó cseh tudós, bárha bele is betegszel;
Toldy buzogánya ott nem egyszer jára,
Ottokárnak vala ott legelső kára.

Habsburgot cseh trónra magyarok ültettek,
Prága városára magyar czimert tettek.
Trónra magyar királyt ti most ültetnétek? . . .
Ámbár csehül vagyunk — *nem ül föl ti néktek!*

ŠUTTYOMBERKI PÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Gyermekeim számára egy új játékot találtam fel, melyet ajánlok a
Fröbel-kertek, kised-óvók és egyéb hason czélú intézetek figyelmébe.

Czime: „*Kiegyezésdi.*“

A cseh-osztrák és magyar-horvát mintára van készítve.

Egy gyerek, kinek zsebe teli van szentjánoskenyérrel, mazsolával,
árpacukorral s más egyéb commedentiával, középre áll; a többi gyerek

pedig körüle kört képezve s egymással
kezet fogva énekel:

Üres zsebük:

*Egyezkedjünk, egyezkedjünk.
Hogy ha van mid, add ide!
Máskülönb összevezünk,
Jól elverünk izibe.*

Telt zsebük:

*Nem adok semmitem én,
Amim van, az az enyém!*

(Erre a többi gyerek: »hess Hess!
»ezudar te!
»ne neked piszkos!
« kiáltással a középsőt ijeszgeti, ki azonban mindkét kezét zsebére rakja és nem ad semmit. Aztán új ének.)

Üres zsebük:

*Isten bizony elhagyunk,
Menten el is szakadunk,
Csicséri, csucsvori,
Menten el is szakadunk.*

*Alkudjunk meg violám,
Mindent nem kívánok ám,
Csicséri, csucsvori,
Mindent nem kívánok ám!*

*Csak egy kicsit, piczit adj,
Hiszen oly jószívű vagy,
Csicséri, csucsvori,
Hiszen oly jószívű vagy!*

(Most meg a gyerekek tenyerüket odatartva kódnak: »no adsi már valamit!
« — »többet aztán nem kérünk!
« — »ez lesz az utolsó!
« Mig végre a középső csakugyan elosztogatja a zsebei tartalmának egy részét. Mihelyt a gyerekek valamit kicsaltak, elkezdődik az előbbi játék s dalolás és folytatódik mindaddig, amíg a középsőnek zsebei tökéletesen ki nem ürültek. Arra aztán elkiáltja magát: »elfogyott ám az elemőzsia, verjük meg!
« — és neki esnek, megpüfölik.)

Hogy tetszik ez a játék?

Nagyon mulatságos.

Megyek haza, hogy a gyerekeimet megtanítsam erre a korszerű játékra.

Pakolj Pista!

Diplomatiai levelezés.

Göschén angol nagykövet urnak

Konstinápoly.

Utasítom önt, hogy nyíltan lépjen föl a zultán előtt. Czeljainkat nem takarjuk tovább. Gyámság alá helyezzük a török birodalmat. S hogy alkalma legyen zsákban macskát nem árulni, felhatalmazom a követség költségén egy ujdonatuj zsák vételére. Macskát kaphat ott ingyen is.

GLADSTONE.

*

Gladstone miniszter urnak

London.

Holnapután nagy audientia. Föllépésem fényes lesz. Beszédet készítettem, melyben a zultánt 1) lehorodom, 2) megszidom, 3) megdorgálom, 4) megkorholom, 5) letorkolom, 6) lerántom, 7) megpirongatom, 8) lehurogatom, 9) és 10) pedig úgy megjuhászítom, hogy Excellentiád akár verebet fog vele fogathatni. Kérek mindent elkészíteni, hogy politikai első föllépésünk nagy diadala kellő hatást tehesen.

GÖSCHEN.

*

Göschén nagykövet urnak

Konstantinápoly.

(Sürgöny.)

Görög tűz készen. Várjuk a sikert.

GLADSTONE.

*

Gladstone miniszter urnak

London.

(Távirat.)

Zultán becsapta a fényes portát orrom előtt. Méltóztassék pyrotechnikussal beszélni, hátha tüzet fele áron visszaveszi.

GÖSCHEN.

Orthodox grvamenek.

— Előfordultak az e heti sanhedrinben. —

A DISZNÓZSIR megludasítása, melyre a Ganzossi Móricz megludassytása szolgált praecedens gyanánt, még most sincs foganatosítva. — A »Budapesti Közlöny«-t még most is előről hátulra nyomtatják és a zsidók is kényszerítettnek azt balról jobbra olvasni. — A városliget megbővítésének tervezetében nincsen a zsidók külön használatára szolgálандó megnyirbált fásor (à la Schönbrunn) előíranyozva. — Az osztrák Nationalbankkal létrejött kiegyezés alkalmával újra elmulasztották az »erste ungarisch-jüdische kosher Fleisch-Bank« megalapítását. — A sebészet tanszékét még most is oly egyén tölti be az egyetemen, a ki még a sakterseg gyakorlatára sincsen képesítve. — A magyar pénzügyminisz-

ter még most is magyar gróf, nem zsidó báró, tehát a gseftet nem is értheti. — Az ujhelyi rabbinust még sem nevezték ki Magyarország zsidó primásává (pedig már czigány primás is van) és a főabbik még most sem tagjai a felsőháznak. — Az új magyar büntető törvénykönyvben a zsidók kitérésére megint nem csináltak paragraphust. — Januárius elsejét még most sem tették át a zsidó ujévre és a »hosszu nap« lealázása végett a naptár junius 23-át nevezi a »leghosszabb napnak« s a szép May havát sem hívják ludmáynak. — A fővárosi vágóházból az orthodoxok teljesen ki vannak zárva. — Széchenyi szobrára az elfajult zsidó szobrász attilát öntött kaftán helyett és ezért mégsem bélyegeztetett meg nyilvánosan. — A zsidó rabbiképezdében folyvást arra tanítják a jövendőbeli rabbikat, hogy Adám és Éva fiai Káin és Ábel voltak, pedig hát a firma »Kohn et Abelles«-nek volt protokollirozva a paradicsombeli handesgesrichtnél. — A malaczkai zsidók még most sem nevezhetik magukat libácskai izraelitáknak, pedig még a vad török is meghagyta a zsidók kedvéért a Libanon hegységet. — Pulszky Ferencz orra daczára még most is kereszténynek mondja magát, sőt ami több, el is hiszik neki. — Végre Istóczy Győző, a közmondással ellenkezőleg, még most is sok ludat győz.

Mindezek a gravamenek, a gyűlés határozata következtében, a legszigorubb titokban fognak tartatni.

Horvát-magyar kiegyezés.

1. §. Mind a magyar, mind a horvát kötelezi magát: egymást szeretni, tisztelni és becsülni és egymással szemben a »testvér« címmel élni.

2. §. Jogában áll azonban a két félnek egymás háta mögött egyéb czimezéseket is használni.

3. §. A magyar ünnepélyesen kijelenti, hogy azt a közmondást: »tót nem ember«, a horvátra nem alkalmazza.

4. §. A horvát ellenben megengedi, hogy lehet valaki derék ember, ha a neve nem végződik is »vics«-ben

5. §. A magyar megígéri közbenjárását arra nézve, hogy eltiltassék a horvát nemzetet sértő ez a nóta: »der Mensch ist ka Krovot.«

6. §. Minek ellenében a horvát fogadja, hogy izlését gyökeresen megváltoztatja és a muszka himnust többé szépnek nem találja.

7. §. A magyar készségesen bevallja, hogy a kolo a csárdás után a világ legszebb tánca.

8. §. Mire a horvát szivesen elismeri, hogy a csárdás széles e világon a kolo után a leggyönyörűbb táncz.

9. §. A békesség ily módon helyre lévén állítva, a magyar örömmel fizeti ezentúl is a horvát deficitet.

10. §. Viszonzáslal kötelezi magát a horvát, hogy a magyar pénzt ezentúl is testvéri szeretettel fogadja.

BORSSZEM JANKÓ

előadó.

ROSZ IDŐ

Sz—y Gy—a. Uraim, vegyék tekintetbe . . . kérem . . . hiszen . . .
Csoport. Nix tekintet, nix kérem . . . az ilyen időjárásban nem adonk!

JÓ IDŐ

Csoport. Exlenczlében! . . . Olcsón adonk! . . . sokat adonk . . . m'ndjárt adonk! . . .
Sz—y Gy—a. Nix olcsón, nix sok, nix mindjárt . . . az ilyen időjárásban nem veszek!

A SZÉP GLADSTONE.

A CSUNYA GLADSTONE.

Börzeviczy W. M. élczei.

A cukor-adó lévén napirenden, megemlitem, hogy egészen új nemét találtam fel a cukorgyártásnak. Hogyha t. i. társaságban vagyok és bárkinek váratlanul megcsipem a karját: »da giebt es einen »Zucker«. (Zucker!)

Falk Miksával találkozom, amint nagy csomó irást visz a hóna alatt. »Mit visesz?« kérdem. »Az új horvát kiegyezést.« Mondom rá én: »Második bővített kiadás.« (So ein Jahr auf Croatien, wie es diesen Witz verdient!)

A tiszai vaspálya roppant rossz karban lehet. A szavazásoknál kétszer kikökkentette a kormányt a rendes kerékvágásból. (Bitter, aber eben darum: nicht bitter!)

»Furcsa az a gróf Széchenyi Béla!« viccel valaki; »nem érte be vele, hogy egy párbajnál assistál — még a Festetich gróf esküvőjén is secundált!« »El ne tessék felejteni«, mondom én, »hogy golyóváltás és jegyváltás jelent csak pár-bajt.« (Vielleicht gar ü so schlecht?)

Széchenyi Béla gróf panaszkodik egy társaságban, hogy annyi botrányos esetet beszéltek el neki visszatértek, hogy nem ismeri föl többé Magyarországot. »Bizony«, mondom, »már nem is Magyarország, hanem Cocukhina vagy Coquinkhina.« (Moritz, du wachst dir über'n Kopf!)

Mikor a debreczen-püspök-ladányi vasutréz fölött szavazunk, erősen kapacizál Ivánka, hogy szavazzak »igen«-nel. »Nem én!« mondom, »egy vonalnyit sem engedek!« (Scharf und feun!)

Houchard rendkívül önérzetes képpel jár-ke az utcán. Elejénte nem tudtam, mi lehet az oka? csak utóbb jutott eszembe, hogy hiszen ő a nap

hőse. Egész enquete okoskodik azon, hogy miért olyan rossz Pesten a hus és miért oly magas a — Houchard. (Sprich: hus-ár.) (Nicht soll' man's derleben!)

Mik voltak a csehek hajdan és mik ma? Hajdan husszíták voltak ma husszítók. (Böhmisch dalket, aber annehmbar.)

Találkozom Szana Tamással s látom, hogy sáppadt. »Barátom, mért nem megy maga fürdőbe?« kérdem. »Mennék biz én szívesen«, felel ő, »de hát nem tudom melyik gyógyhelyre menjek?« »Kétségkívül Ausseeba«, válaszolok — »az magának való, készen is várja már ott a szanatórium.« (Aj paj!)

A szokás rabja.

Csiky Gergely, akármilyen világi darabokat ír is, nem tehet le a kegyességről. Ugyanis: minden színműve első előadásán e szavakkal fordul egy derek diak-vezérhez: »In manus tuas, domine, commendo spiritum meum!«

Nelkenblüh Emanuel és társai

selyem és pamutdruk nagyban és
kicsinyben.

Budapest, Erzsébet-utca 15. sz.

I. cz. Gróf Széchenyi Béla urnak.

Budapest 5. Junius 1880.

Értelme hozván, hogy Ön az akadémia számlájára többet nem utaz, megengedem magamnak, Ön-höz azt a megkérdezést állítani, nem volna-e olyan meghajlott, jól renomizott nagykereskedésünk számlájára néhány utazást vállalkozni. Annál inkább odaadjuk magunkat ezen reménynek, hogy offortánkot acceptírozza, mivel mi nemcsak Fehérváron és Kármánban, de ezenkívül még Attilában és Orleansban is csinálván, nagyban és kicsiben a legesetesebb árakon, egyúttal a vidékekkel is összeköttetésbe hozhatjuk lépni.

Amivel rajzoljuk magunkat
minden magas tisztólettal

Per procura: Nelkenblüh Manó & Co

Kund (ezelőtt Kohn) Lehel (ezelőtt Lipót.)

TUDOMÁNY.

— Propaedeuteronomium. —

Z EGYETEMEN legközelebb a következő tanszékek fognak fölállítani, melyek által a párisi híres »école normale« mintájára az egyetem normális iskolává fog változni:

I. A sebész első teendőiről a sebesült körül. —

Belépés előtt kopogtat (*percussio januae.*) Benn leveszi kalapját (*amputatio cylindrica*) és jó napot kíván (*prognosis sympathetica.*) A szobalányt itt-ott megcsipkedi (*palpatio ancillaris.*) Leül és keresztbe teszi lábát.

(*Crucifixio cruralis.*) A nagyságos asszonynak kezét csókol (*cystihandura labialis*) és megkérdi: hogy mulatott az utolsó bálban? (*Quaestio capitalis.*) Megjegyzi, hogy roppant meleg, hihetőleg szörnyen hideg van (*constatio temperaturae*), vagy hogy alkalmasint esni fog (*prognosis meteorologica*) stb. stb.

II. Az expensnotificatio szakmájára. — Hogy ez gorbán történik (*ius incivile*); hogy concessio (t. i. ár-elengedés) rá nem szükséges; hogy száz forinton alul expens-nóta nincsen (*nota centumflorens*); hogy a »fogadj isten« 5 frt., hogy a consultatióért a félnek csakugy kell lábolnia mint az insulatióért stb. stb.

III. A bölcsészet elemeire. — Hogy Kant ismeretes gombja a hallgató kabátján ne hiányozzék; hogy a küszöb átlépése transcendentális művelet; hogy a pofon »a priori«, a virgács pedig »a posteriori« módszer; hogy az inductio és deductio methodusaival még csak lóvasuti conductor sem lehet az ember; hogy a csizma sarka félre legyen taposva, de a sarkítás (*polarisatio*) törvényei szerint; hogy a nyakraváti hibás conclusio által köttetik meg; hogy a szarvas okoskodás a házasság alapja stb. stb.

IV. A meteorologia előtanára. — A isothermák azok a vonalak, melyekről nem lehet tudni: mit jelentenek?

A jégeső az üvegesekre való tekintetből történik. Az időváltozás csak a tanár tyukszemei szerint történhetik (*jurare in oculos gallinaceos magistri.*) A légsulymérőn buzát mérni nem lehet, mióta a mérő helyett métermázsa szerint kerül a vásárra.

V. A szépészetre. — A Széchenyi-szobrot betéve kell tudni, minthogy kitéve csak árthat az izlésnek. Az izlés organuma a nyelv; ezt, hogy tartós legyen, meg kell füstölni; a szivarozás megtanulása tehát a szépészet első foka. Az antik nőszobrok megítélése végett kurizálni kell a vén asszonyoknak. A renaissance vagyis ujjaszületés történetét bábosszonynál kell megtanulni. stb. stb.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel ispán urnak.

Budapest, 1880-ik Jónius 3-dik, a saját palémba, a Mózes bolevardon.

Ispány ur!
Sokat kell máma nap elnyelni az embernek — pedig nem mind spargli; és sokat kel a zsebre teni — pedig nem mind pénz.

Ha én aztat az urt, aki nemesi börtömet minap fölelevenített, provociroztam volna: 1^{ör} az történt volna, hogy el sem is fogadja, ami kelemetlen; 2^{ör} adjon lövi engemet hasba, ami még kelemetlenebb.

Kelemetlen élet, kelemetlen halál!

Kölömben ön ispány ur anyi bayt és boszóságot okoz nekem, hogy mindig kell magamat mérgelem önre. Nekem nem is kel marienbadi reductions cur — csak gondolok önre és érzem hogy mindig soványab vagyok és szembe-esőn leveszek.

Ezen től fogok leni a legnagyobb Egoist, de nem a Gojist, mert magok keresztények nem érdemelnek meg azt a barátságot, melyet magukhoz éreztem.

Maga a legmagosabb lépcsőig van bornirozva, hogy a kihívás tartozik a nemesi kötelességekhez. Én csak akkor vagyok kihívó, ha valaki, legyen bár egy mágnás, a váltóját pontosan nem fizet, vagy a kamatot; — vagy ha reptét vagy dohányt vettem, és nem szállítja szebben mint a hogy vettem tőle, akkor lesz ebből egy olyan duel, amikor én lövök csak magam és talállok is, úgy, hogy a zsebibe megy a seb, ami sokal fájdolmosab és én maradok a jöztés diadalfi. A magyar orak nagyon szeretnének mindjár lőni, ha az ember nekik nem akar elő lőni és az ő könyelmőségnek fejelést kaptafázni. (Hogy van »Vorschub leisten« magyarul?) De ha van a bózájoknak jo sarka (hogy híják magyarul »Absatz«?) akkor szóba is nem állják az emberel.

Az a Mokány Bertschy, az a gorombián, az az olfeldi cséplő (hogy van magyarul »Flegel«?) mondja nekem nevetve az elment héten, hogy az én ökreimből, amit vettem drága pénzért, kilátszik a szalmát. Igaz ez? Telegrafirozon meg azonal, mert én ezen rajta nagyon megijedtem. Ugyis olyan drága a szalma, hát maga még anyit ad nekik, hogy ki is látszik belőlük? Micsoda pazorlás ez? Hiszen maga től eteti őket! Még el is posztolhatják! Hiszen már most is olyan drágák, hogy székséges volna, hogy a birkák elenének őket.

Hát aztat mért nem jelentette be alázatosan, hogy az én szomszédágomban veszedelmes marha betegség volt? Az ember nem tudhat, hát ha a nyavalja az egyik czimerestől át ogorhatja a másik czimeresre? Ha véletlenül kint vagyok von Én vagy a fiam, a v. Árpád az ökör istállóba, vagy a lovak közt? Vagy ha a takszony lótlul a hasonló nevé fia inficiroztatik?

Én azonal irok egy Condolenz-levelet a méltóságos szomszédomhoz, a baron Wexlényihez, hogy a marhaböröket el kinálom a cousinomnak a Maxi Nobelschwanznak (még nem nemes, de lesz!) ami fog leni ő neki egy jó üzlet. Én a provisionba bele alkosom hogy az én marha börtömet drágábban fizesen — így mind a három nyerünk. No, mondja a maga bizonyosára (hogy híják »Gewissen« magyarul?) nem vagyok-i én egy nagy Finanzmann és Oeconomist?

Mikor lesz már a birka nyírás? Nehezen várom a jappuht. En olyankor nagyon szeretek ott leni. Először tetszik nekem a nyírás magára és magáért. Kellemetes operation az. Azotán festői jelenet az, azok a béres asszonyok hogy fogdosnak a birkát felül is, alul is, és egy csöppet sem geniroznak magukat. Ha eztet látom, úgy érzem, mintha engemet csiklandázna valami. A béresnők közt vannak csinos, jó munkás parasztnők.

Ad voicem birke! A maga otolsó kimutatásba olvasok, hogy 12 db joh oda lették, mert voltak Wetzter! Mi az a Wetzter? Vagy ha az, mért engedi meg nekik hogy legyenek olyan unmoralisch? Kitől tonolják eztet? Csak nem gondolom — csak nem fogom öntől előre tenni, hogy vén létére — — pfoj, Tojáss!

Maga csak jó káronkodjon, hogy ne legyen eső — mert ha keleni fog, akkor tized magammal imádkazok, és csepeg amikor akarom.

Hogy van a fő? Ez a fü!

Adieu! Maradjon egészséges, éljen jó — de nem az és contómra, amivel maradok a maga szives oraság

DÁVID V. VÖRÖSHEGYI.

Otó irat. Az Ágnesnak adason ki egy hétig minden nap egy kilogram johós. Tápláljon magát jó.

v. Fentebby.

P. S. A jövő héten kimegyek.

v. Idem.

KATHEDRAI BÖLCSÉSSÉGEK.

Curtius tanár arany mondásából.

A belgrádi monda második fele össze van kapcsolva a szent korona alsó részével. (Ami a Dukász Mihály által ajándékozott koronára vonatkozik.)

A halandók nem élnek örökké.

Ennek a számárnak pedig, emberi pofája van, és a disznó úgy lármázik mint a szarka.

Ha ön ott hátul aludni akar, legalább itt elől hagyjon békével.

Czukor-adó törvényjavaslat.

ATÁRGYALÁS alatt levő javaslat érdekében a pénzügyi bizottság több szakértőt meghívott, kikhez kérdések intézettek. *Borsszem Jankó* szintén felszólított szakértőket s kérte, hogy a következő kérdésekre válaszoljanak:

1.) Hiszik-e, hogy a magyarországi czukor-termelés emelkedni fog, ha Czuczor Gergely összes művei, mint Czukor Édes Gergely munkái új kiadásban megjelenének?

2.) Mily czukortartalmat képesek az ellenzék interpellációiban felfődözni?

3.) Nem tartja-e hiábavaló pazarlásnak, hogy a fővárosban a czukrot már utcai elnevezésekre is használják? (lásd: Czukor-utca.)

4.) Minő befolyást fog az nemzetiségi viszonyainkra gyakorolni, ha az ugysis feles számú fodráczok, madráczok es vadráczok mellett még a cukráczok is nagyon el találának szaporodni?

5.) Elegendő-e a szükségelt czukorkészlet fődözésére a termelt répamennyiség? — vagy ha kevés, van-e abban rátió, hogy azt még reparációkra is fecsérlik?

6.) Vajon helyesebb volna-e a szónoklatokkal együtt járó czukros vizivást akkép mérsékelni s ezzel tetemes czukormennyiséget megtakarítani, hogy Magyarországon kevesebbet szónokolnának?

7.) Helyeslik-e a »da«-képző használatát e szóban: »czukrácsda«? — vagy pedig borsózik a hátuk ily ékeetlen magyarságtól?

8.) Mivel a sok czukorfogyasztás tudvalevőleg fogrontással és fogfájással jár, az ellenzéknek pedig nagyon fáj a foga a miniszteri tárczákra: ez utóbbi jelenség okát abban találják-e, hogy ők sok czukorral élnek? Igen vagy nem?

IRODALOM.

Tedvesz Fojdó bácsi!
Nagy dolodla vijjadtam!
Nem isz a papa ujszádjai
tőzt tell mál tujtálnom, ha
valami fujczát atalot ta-
lálni, hanem a madam ujsz-
ádjaiban. Tednap ugya-
nisz a nevem alatt tap-
tam egy lapot, melynet a
címe: »*Önképző*«. Szej-
tesztői: Berzay Albert
ész Vécsey Lipót osztola-
pajtászaim.

Szot ilyen vállalat butott mál med, melt nem pja-
titusszan fodtat a dojodhoz. Az én bajátaim ügyessze-
bet; ezet ud fodját a plenumelánszt, hogy 1° nem czat
a vejszeit adját ti, hanem ha az, a tile látúldit a lapot ész
az lödton félbe hagyva minden egyéb doldát, vissza nem
túldi: ugy oda ladasztját előfizetőnet, hogy nincz paldon!

Czat ide ilhatnám a szeltesztő pajtászaim lemet
vezélczitteit! Mennyi bölczöszöd fodlattatit azotban,
mennyi ludomány a tisztóju töjtöt számla, mennyi él-
elmésszéd! Pedid nem isz izlaelitát!

Egy helyütt azzal biztat, hogy a mi muntálata-
intban szot van olyan, amely »eddig el volt veszve mint
a gyöngy, mely a tenger fenekén rögnék tekintetik«.

És milyen biztató üzenet a szejtesztői jovatban!

„Szál Árpád. Csak gyűjtsön ön! — D. A. Az önk
szép törekvése a magyar nyelvben remélteti, hogy szá-
mos előfizető találkozik. — B. Gyula. Ne hasonlítsa még
magát Petőfihez, talán idővel. — F. Sándor. Egyiket
közölni fogjuk... mert azon reményben élünk, hogy előfizető-
ket gyűjt. — Ange Pitou. Szerbuszt mondok én is és Munkácsit
is üdvözlöm, mióta van ott (t. i. Pálizsban) feleségét
ismeretlen létemre tisztetem«.

Mind szó szelint idéztem az »*Önképző*« 1^{szó} és 4^{dit}
számából.

Moszt ilot bele egy éjtetezést ily czimen:

»A tanárok szigora a versírás megnehezítése körül«.

Az ozonna-pénzemből medtatajítottam annyit, hogy
a muntámat tiadját, med hogy...

Jaj, nem folytatom. A papa tednap isz medbajacz-
tozott, hogy vejszet ilot, ahelyett hogy a vizdája tészül-
nét. De mitoj ép moszt indult med az »*Önképző*«! Szie-
tet: méd ma be tell vádnom a 4^{dit} detlinácziót.

Fojdó bácsi tezeit czótolva, majadtam

hü tisz ojaszója **Vigyázó Laczi.**

CSODABOGÁR.

— A „Vas. Ujs.“ m. heti számából. —

»Blondin, a hires Blondin megint szerepel és fagyasztja
vérét s mereszti égnék hajszálait a nézők szeméinek.«
Ugyan már, öreg!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Bitominous“. Aszfaltos em-
ber ne panaszkodjék azon há pech-
chel dolgozik. Inkább a közön-
ség. — Muc. t. c. Szent Petrosal-
pingostaphilinusra, ez sok! — Sfrs. Majd a megelőzők után. —
Petrus. Istóczy méltán kesereghet rajta, hogy egy héten három
akadémiai díjat vittek el a zsidók: u. m. Simonyi, Kllényi s
Bánóczy. De hát megvan neki a nagy elégtétele az Engel szobrász-
ban. — Vdn Krly (Bápst.) A jézsuiták azt tartják (így olvastuk
b. Toldy Pista könyvében): »si quid fecisti, nega!« Ezt mi nem
követjük. Jóka meg, ha valami kellemetlen dolgot közölt a lapja,
másnap kijelenti, hogy tudomása sem volt a közleményről s bele-
egyezése nélkül került oda; ami igaz is, mert ő a lapjait még
nyomatásban sem olvassa. Ez a mód szintén kényelmes, és tisz-
tességesebb is amannál; s a jelesek példáit követni dicő. Tehát a
»Föv. L.«-ra vonatkozó »csodabogár« tudunk nélkül került a
»B. J.« m. h. számába, mely vallomásunk annál nyomósabb, mert
igaz is, amivel nem minden vallomás dicsekedhetik. Hiszen
abban a »csodabogárban« csak az volt érthetetlen, hogy meg lehe-
tett érteni. — Studiosus. Bátran máskor is. — S. I. Csakugyan
vérmesztő s hajfagyasztó passus az! — Csalán. Folytassa!

Felelő szerkesztő: CSICSERI BORS.

1000 forint
azon urhölgynek, a ki az én
szeplőiromnak

használása után egy **szeplőt**, mint a **máj- és terhességi foltokat** és a **napbarulást** s egyáltalában minden az arczbőr hátrányára levő színt el nem veszti. — Megküldöm utánvétel mellett. Egy tégely ára 2 frt 10 kr. — **Fischer Róbert**, a vegytan tudora, **Bécs, I.**, Johannesgasse Nr. 11.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (Ferencziek tere 3. sz.)

megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható:

AZ ILLEM,
UTMUTATÓ A MŰVELT TÁRSASÉLETBEN

Irta

EGY NAGYVILÁGI HÖLGY.

Ára 1 frt 80 kr.

1 forint 90 krajczár előleges beküldése után vidékre bérmentve küldjük meg.

A fentebbi cím alatt egy házagptól, kitűnő munka jelent meg, melynek égető szükségét a magyar közönség régóta érzi, mert a német és francia efféle művekben nem talál kielégítő utmutatást a magyar társadalmi életre nézve. A mű írója hazánk társadalmi szokásait behatóan tanulmányozta a sokoldalú tapasztalatainak nyomán nemcsak általános szellemű munkát írt, de tökéletes magyar művel ajándékozta meg a közönséget. Óhajtható, hogy ezen nélkülözhetetlen könyv mielőbb meghonosuljon minden oly családban, mely európai műveltséget hazaifias érzülettel párosít.

Tájékoztul ide igatjuk a könyv tartalomjegyzékét:

Az illem a múlt századokban. Az udvariasság mint az élet tudománya. A jó modor szükségéről. A jó modor jellege. Az »úr,« az »úri hölgy.« Az etikette szó eredete. — A magaviseletről. A családban. A templomban. Feljebb valókkal és alantabb állókkal szemben. Az utcán. Nyilvános helyeken. A színházban. — A bemutatásról. A megszólításról. Látogatások. Névjegyek használata. Ajándékok. Fogadások. — A magatartás. A járásról. A köszöntésről. A társalgásról. Bókok. — Az öltözékről. A csin. Mikor hogy kell öltözni: otthon, utcára, látogatásra, utazásra, ebédre, estélybe, bába. Ékszer. Nyelvasszonyi öltözet. Gyászöltözet. Férfi divatok. — A levélírás. Levélpapíros. Levelek általában. Hivatalos levelek. A megszólítás és befejezés. Meghívók. Czimezek. — A keresztelő. Az előzmények. A komák. Az ajándékok. A szertartás. A bérálás. Első bemutatás a világba. — A házasság. I. Az előzmények. Az eljegyzés. Mátka. Az ajándékok. A nászkiséret. A kelengye. II. A lakodalom. Elutazás. Társadalmi teendők a visszatérés után. — A háztartás. A ház kormányzata. A szobák berendezése. Az ebédlő. Az asztal. Jó modor az asztalnál. A szolgálat. A fekete kávé. Szivarozás. Még egy pár szó a szolgálatról. — Vendéglátás. Reggélyek. Öt órai theák. Meghitt esték és jour fixe. A játékasztal. Estélyek. Bálók. — Vendéglátás falun. A háziak kötelességei vendégei iránti és viszont. Kerti mulatság és szüret. — Sport. Lovaglás. Vadászat. Korcsolyázás. — Nyilvános mulatságok. Nyilvános bálók. Piknik. Álarcos bálók. Jelmezbálók. — Nyári mulatságok. Táncszivalmak. Majálisok és kirándulások. — Műkedvelői előadások. Charadeok. Élőképek. Színelőadások. — Faluhelyen. Földhelyen. Utazáson. — A gyász. Rögtni teendők. A temetés. Látogatások. A gyászmise. — Nemzetközi illem. — Különböző illemszabályok. — Zárszó.

TITKOLT SZERELEM.

REGÉNY.

IRTA

IFJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr.

Ábrányinak a regénye a jelen társadalmi életből van merítve. Meséje a magyar arisztokrácia légkörében játszik, mely légkör a maga jellemző sajátágaiban épp oly érdekesítőleg mint művészeleg van jellemezve. Főalakjai gróf Dálnoki Albert és neje Elza, és gróf Báthori Aurél. Az Elza és Aurél közt támadó szerelem, mely végzetes erővel fejlődik, képezi a regény alapját. Nemcsak egy költőleg, s minden részletében ragyogó phantasiával, és mély reflexiókkal előadott történet ez, hanem egyszersmind, egy lélektani problémára megoldása. Az t. i. hogy bármily nemesek legyenek is az egyének, bár mennyire szigorúan ellenőrizték is érzelmeiket, a szerelem szenvedélye képes földülni a helyzet összhangját, s a földült összhangban legyőzni minden ellenállást: de ugyanakkor a saját bukása is elérkezett, s maga is megsemmisül. Föllép a regényben az aristokratikus osztálynak csaknem minden tipikus alakja, egy a férfimint a nő-világból. A salonok versengése, az aristokratikus elvek, szokások, és a kaszinói élet. A regény első része egy bájos szerelmi idyll, mely falun játszik, s a szerelemfejlődése össze van kötve a politikai élet harczaival. A második kötet a személyek csatája, mely Budapesten játszik. A regényben előforduló, s egészen élethű alakok, s érdekesebbnél érdekesebb helyzetek rajzi, melyek mindvégig nemcsak ébren tartják, de egészen lebilincselik a figyelmet, párosulnak a jeles szerzőnek már általánosan is ismert és kedvelt szellemes, szingazdag, és ötletektől ragyogó irályával, — s egészen véve bármely érdekes francia regénnyel kiállja a versenyt, s a magyar regényirodalomnak diszére válik.

MOLIÈRE MŰVEI:

A képzelt beteg. Ford. Berczik Árpád . . . 80 kr.
Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van csalva. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
A férjek iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
A szeleburdi. Ford. Paulay E. — **A kelleetlenek.** Ford. Kemény K. — **Scapin csinyei,** a Sicilii. Ford. Puky J. Egy kötetben . . . frt 40 kr.
A nők iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
A nők iskolájának bírálata. Ford. Szász Károly . . . 40 kr.

A magyar nemzeti irodalom
történeti ismertetése.

Összeállította

BEÖTHY ZSOLT.

A középiskolák VI., VII., VIII. osztálya számára.

I. kötet.

A legrégebb időktől Kisfaludy Károlyig.
Második javított és bővített kiadás.

Ára 2 frt.

Csak 4 frt osztr. ért.
egy egész
bécsi áruraktár berendezéssel együtt!

Ez mind együttvéve csak 4 forintba kerül!

1 pompás inga-óra, pentosan járó.	1 pompás czukorszelence zárral fából.
1 nagyszerű színnyomatós kép fűragott fakerettel együtt.	1 virágedény szobába való.
1 érdekes regény, pikáns.	3 metszett ívópohár.
12 mindig feléren maradó kanál.	1 naptár 1880-ra.
1 pompás álló lámpa.	1 china thea-szelence theával.
1 nagyszerű china virágedény.	12 darab legfinomabb növény-szappan.
1 igen csinos aránykeretű tükör.	1 palack valódi kölni víz.
6 db finom vászonzebkendő.	1 Pfeffermann-féle fogpasta.
2 igen szép műfalak.	

Ez mind együttvéve csak 4 forintba kerül!

A ki tehát ezen raktárt megszerezni óhajta, az forduljon

Bécs, 16. Praterstrasse 16. Bécs,
„zum grossen Ausverkauf“-hoz.

Postán is megküldhetik, azonban a láda hozzá 55 krba kerül.

Legjobban	osztályozásra	alkalmas
eredeti	Mayer-féle	trienrők
16,000		Kérem a gyári-jelvényt kívánni.
gép		
forgalomban.		
30		
érem		

GROSSMANN J.

váczi-körút **BUDAPESTEN,** 76-dik szám.